

WAT IS LICHT?

Dit artikel is weer een vervolg op de eerdere artikelen verschenen in ons blad. Licht speelt een belangrijke rol bij het vervoer van informatie. Licht is de bron van ons leven. Zonder licht geen leven en bewustzijn. Ook het wezen van een tumor kan er mee verklaard worden: een tumor is door middel van een "hek, omheining" afgesloten van het licht en aldus ook van informatie. Maar hoe werkt dat licht dan? Wat is licht?

Klassiek gezien is licht een elektromagnetische trilling. Dat is een golfpatroon in het horizontale vlak met loodrecht daarop het andere golfpatroon.

Door verhitting van waterstof tot 1 miljoen graden, treedt er een kernfusie op. 2 moleculen waterstof maken dan 1 molecuul helium. Het soortelijk gewicht van helium is echter net iets lager als 2 moleculen waterstof. Dat is heel weinig, maar om hoeveel atomen gaat het wel niet? Volgens de wet van Einstein moet de totale energie gelijk blijven. Dus de c^2 wordt groter. Het atoom barst letterlijk uit zijn voegen. Dus de vergrote versnelling wordt dan uitgestraald in licht en warmte. Dat is het fenomeen achter de waterstofbom en de werking van de zon. Er verdampt dus letterlijk materie. Die materie wordt aldus omgezet in licht.

Dit artikel is mede tot stand gekomen naar aanleiding van het artikel in Raum und Zeit dec 2015: Der Urstoff und die Photonen. Es werde Licht, aber wie?

Ik kan het originele artikel van harte aanbevelen. Ik heb het origineel wel honderd keer gelezen en steeds weer kwamen er nieuwe vragen. Dus het probleem is nog steeds niet opgelost: hoe maakt het licht materie? Zoals het duidelijk in de natuur gebeurt. Beesten kunnen leven en groeien haast zonder voedsel als er maar schoon zonlicht is. De "hertjes in Afrika" in de Kalahari woestijn en het plantje dat magnesium kan halen uit een voedingsbodem waar dat niet in zit. Zie mijn vorige artikelen. Mogelijk kan dit artikel een aanvulling en een verklaring geven over de werking van de bron van ons bestaan.

Het originele artikel begint met een samenvatting, in het Nederlands vertaald:

In de moderne natuurkunde is het licht allang geen raadsel meer. Ze beschrijft het fenomeen licht met de juiste essentie, wat tot vele technologieën over het licht aanleiding heeft gegeven. Wie echter precies kijkt, die begrijpt dat er nog veel duisternis bestaat over het ontstaan van het licht en zijn basis eigenschappen zoals het golf en deeltjes dualisme. Dipl.-Ing. Axel Klitzke presenteert het model van het licht als een oer cel, die parallel loopt aan levende organismen: ze neemt de oerstof als voeding op, **ze bezit zelfs een soort ademhaling en heeft zelfs zo iets als een stofwisseling.**

In wezen staat hier in een paar zinnen de essentie. Bij het lezen van dit artikel moet U dit goed voor ogen houden.

De verstrengeling van het licht (tweeling fotonen) is het meest onbegrepen fenomeen in de kwantum mechanica. Als U het niet begrijpt, ligt dat niet aan U , nog aan dit artikel. Maar laat U niet ontmoedigen. Een feit is dat kwantumverstrengeling bestaat. Dat is onlangs wetenschappelijk

aangetoond met de tweelingfotonen. Veel plezier met het lezen van dit niet zo makkelijke maar o zo belangrijke artikel.

Een van de belangrijkste functies van het licht is de verstrengeling: het begrip tweelingfotonen. Bij het testen van personen op afstand, bij computers die kunnen testen op afstand, bij het begrip karma, bij de overbrenging van informatie op een stof zoals in de homeopathie, dat alles is alleen door die verstrengeling te verklaren.

Het artikel in Raum und Zeit doet een poging om het wezen van het licht te begrijpen.

Eerst geef ik een beschrijving van het artikel in Raum und Zeit en dan probeer ik er later nog enkele conclusies uit te trekken.

Alles draait in dit artikel om draaiingen zoals in een tornado en om het fenomeen: **actie is reactie**.

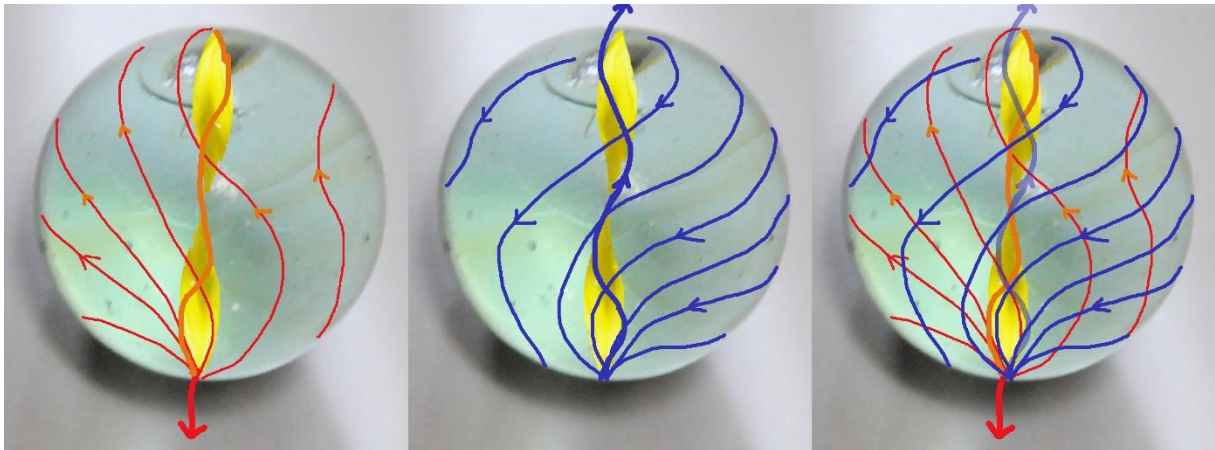
In het originele artikel worden argumenten aangevoerd waarom de voorgestelde beschrijving de juiste is. Argumenten zijn: de hele kosmos draait om wervelingen, rotaties. Op macro niveau met de sterren, planeten, melkwegstelsels etc. Op micro niveau met de rotaties op atomair niveau. Op aarde: de cyclonen, de draaiing van winden bij hoge en lage luchtdruk gebieden (het **Coriolus** effect). De vorm van vele vruchten, van veel zaden. De gulde snede komt erbij. Dit alles gecombineerd met numerologie. Zijn bewijsvoering is het getal 12 en 13. Dat wordt uitgelegd in het eerdere nummer van Raum und Zeit, 197.

In dit artikel ga ik niet op de bewijsvoering in. Daarvoor moet men het originele artikel nr. 197 en 198 raadplegen. Maar het zou zo wel eens kunnen zijn, want dan zouden we vele aspecten in de natuur kunnen verklaren. Men kan echter wel voortborduren op deze opvatting van het wezen van het licht.

Dan nu een samenvatting van het artikel:

Men stelt zich het licht voor in zijn meeste primitieve toestand als een kwantum deeltje. Het meest kleine deeltje. Men noemt het ook wel de "oer cel". Deze oer cel is gevormd als een soort zeepbel analoog aan een wervelwind met aan de buitenzijde **afwisselend** een linksdraaiende en een rechtsdraaiende wind. Aan de onder en bovenkant van de wervelwind bevinden zich openingen waar de wind opgezogen wordt en aan de andere kant weer wordt uitgescheiden. Het is het principe van een cycloon of tornado.

Binnen in de oer cel ontstaat er weer een nieuw golfpatroon: een **lemniskaat**. Een inwendig golfpatroon. Een lemniskaat lijkt op het teken voor oneindig maar met spitsere punten. In het midden zit een knooppunt, een oog . Zie tekening 1.

Tekening 1. Oer cel met lemniskaat, **afwisselend** rechts en linksdraaiend. Rechts samengevat in 1 tekening. De links en rechts draaiende oercellen zijn tweelingfotonen.

Het lemniskaat heeft een ingang en een uitgang , die voor elke draaiing precies tegenovergesteld is. Ze vormen een noord en een zuidpool. De 2 draaiingen staan precies haaks op elkaar. De oer cel is aldus in zijn samenhang een dualiteit. Zodoende wordt de dualiteit als het grondprincipe in de kosmos opgevat. Het Yin Yang teken vertoont veel overeenkomst. Links en rechtsdraaiend loopt in elkaar over.

De dualiteit vinden we ook terug in het golf en deeltjes patroon. Hierbij moet opgemerkt worden dat het licht niet echt een golf of een deeltje is, maar het gedraagt zich als een golf of als een deeltje. In de ruimte is het voornamelijk een golf. Maar ook licht wordt aangetrokken in de ruimte door de zwaartekracht van andere sterren, dan is het weer een deeltje. Als we het licht waarnemen met onze ogen dan gedraagt het zich als een deeltje. Volgens de kwantum fysica kunnen we niet beide vormen tegelijk waarnemen.

Nu kunnen meerdere "oercellen" zich gaan samenvoegen in een bepaald rooster. Al deze oercellen gaan als een soort wielen elkaar beïnvloeden en creëren weer een heel nieuw veld.

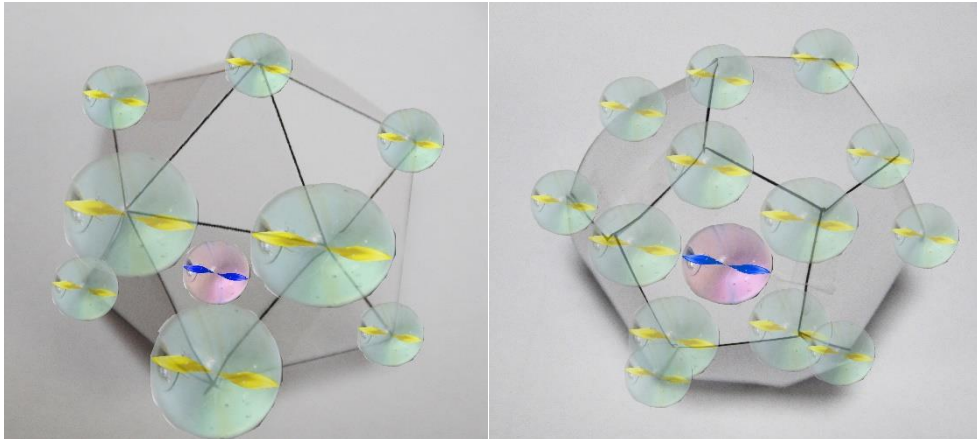
De patronen hebben eerst het rooster van een piramide vorm, een kubus en dan meer bolvormige structuren: **de icosae der** (20 vlakken gevormd uit driehoeken) en de **dodecaeder** (12 vlakken van vijf kanten). Deze structuren zijn stabiel omdat ze de bolvorm benaderen. Zie tekening 2

Tekening 2 icosae der

dodecaeder

Op elk hoekpunt bevindt zich een oercel. Een driehoek bevat dus 3 oercellen , een vijfhoek 5 oercellen. De drie of vijfhoeken grenzen aan elkaar, waardoor de hoekpunten van de oercel tegelijk weer een onderdeel uitmaken van de aanliggende drie of vijfhoek. Al die oercellen tezamen hebben afwisselend een zelfde draaiing (links of rechts) zoals een vortex (wervelwind) en ze creëren weer gezamenlijk een nieuwe draaiing precies in het midden van elk vlak van de drie of vijfhoek. Hierdoor ontstaat er op elke drie of vijfhoek een soort trechtervormige opening, die een **superlemniskaat** gaat vormen. Zie tekening 3

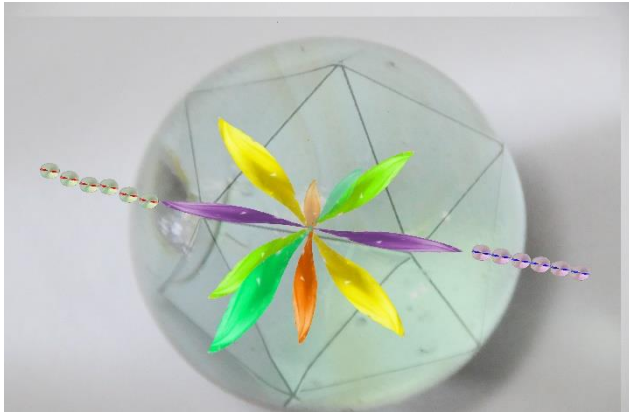
Tekening 3 Hier is slechts in 1 vlak een superlemniskaat getekend. Dat moet dus in elk vlak zo zijn. Voor de duidelijkheid zijn die weg gelaten.

De vorm van een driehoek en een vijfhoek is niet zo vreemd. Denk maar eens aan de heilige drie-eenheid in vele religies en aan de vijfelementen leer in de acupunctuur. Plato kende deze structuren reeds en had ook aan elke element zoals vuur etc. (zoals ook bekend in de acupunctuur) een ruimtelijk rooster gekoppeld. Waar heeft hij die wijsheid vandaan gehaald?

De vlakken zijn zo gerangschikt dat tegenover elk vlak weer een corresponderend vlak zit maar dan als een spiegelbeeld aan de andere kant van de bol. Onder en boven , links en rechts is verwisseld. Van uit elk hoekpunt van de driehoek of de vijfhoek kan men nu lijnen trekken naar het vlak aan de andere zijde. Zo ontstaan er assen. Die assen bepalen hoe met de vlakken de ruimtelijke vorm er uit komt te zien. Zo kan men met enig rekenwerk berekenen dat een icoesaeder 6 assen heeft en een dodecaeder 10 assen. In het midden van elk vlak ontstaat er een superlemniskaat. Een icoesaeder heeft zo 6 assen maar 10 lemniskaten en een dodecaeder heeft 10 assen en 6 lemniskaten. Het oog van al die lemniskaten tezamen valt precies samen op de zelfde plek en vormt als het ware een **superoog**. Zie de tekening 4. **Dit oog creëert nieuw licht**. Het superoog zou uitgelegd kunnen worden als een oneindig klein punt waar alle wervelingen gebundeld worden in een punt van samengebalde rust en vormt zo als het ware het materiele aspect . Verderop zal het belang van dit patroon uitgelegd worden. Het superlemniskaat heeft analoog aan het lemniskaat 2 openingen : een soort noordpool en een soort zuidpool. Aan de noordpool komt er een rechtsdraaiende lichtquant uit , aan de zuidpool een linksdraaiende lichtquant, mits er krachten zijn die voor een ademhaling gaan zorgen. Die ademhaling zal verderop uitgelegd worden. Zo ontstaan er tweeling lichtstrengen.

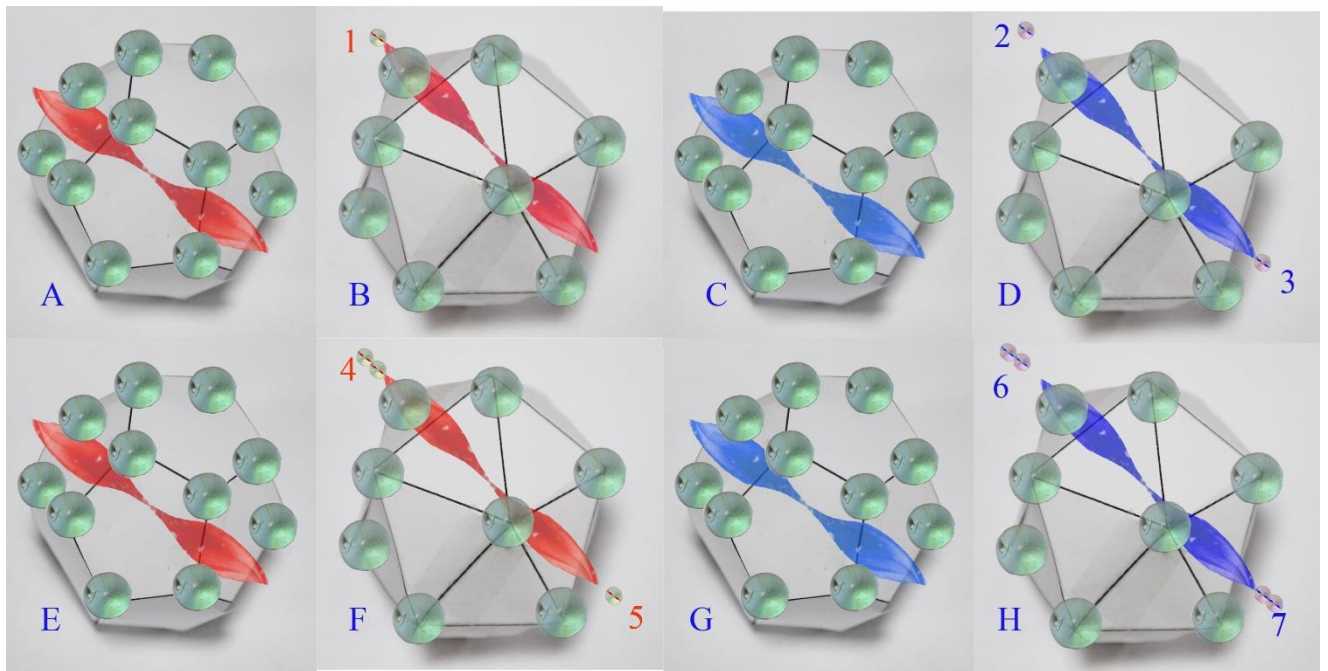
De icoesaeder en de dodecaeder gaan afwisselend in elkaar over. (Waarom dit gebeurt is eigenlijk nog een vraagteken.) Aangezien de icoesaeder een kleinere inhoud heeft als de dodecaeder vindt er een uitzetting en inkrimping plaats te vergelijken met een soort ademhaling. Dit wordt wel

vergeleken met het yo-yo effect. Bij een yo-yo vindt er een omkering van de draaiing plaats telkens in de bovenste stand van de yo-yo. Dit ademen kan alleen plaats vinden als op tijd de juiste in en uitlaatopeningen geopend en gesloten worden. Door het ademhalings-effect zuigt de dodecaeder via de trechtervormige opening energie op en scheidt de icoesaeder weer energie uit. Het werkt als een membraanpomp. (met terugslagkleppen ?) Die opgezogen energie bestaat uit **oerstof (nulpunt energie)**(1) welke zich bevindt in de zogenaamde lege ruimte. Die oerstof wordt per ademhaling gebundeld door het superoog en afwisselend uitgescheiden in een rechtsdraaiend en in een linksdraaiend veld als een nieuwe oercel met een lemniskaat. Zie tekening 4.

Tekening 4. Een icoesaeder met 5 superlemniskaten (het moeten er eigenlijk 10 zijn) met links en rechtsdraaiende strengen. Elk superlemniskaat scheidt die 2 strengen lichtquanten uit. Voor de duidelijkheid zijn er maar 5 superlemniskaten getekend . voor 1 superlemniskaat zijn de strengen getekend.

Een superlemniskaat heeft afwisselend een tegengestelde draaiing, met een tegengestelde opening. Een soort noord en zuidpool. Zo ontstaan er ook twee openingen. Aan de ene kant komt er dan een linksdraaiende lichtquant uit en aan de andere kant een rechtsdraaiende lichtquant. Die lichtquanten gaan zich gedragen als weer nieuw licht. Via actie is reactie, gaat elk parelsnoer van rechtsdraaiende lichtquanten over in een linksdraaiende lichtquanten. Op het moment dat het blauwe linksdraaiende snoer gevormd wordt, klikt ook net het rode snoer van rood naar blauw om, omdat het precies een fase eerder is gevormd. Zo ontstaan er toch **2 identieke snoeren** die precies in dezelfde fase verkeren, alhoewel ze niet **op hetzelfde tijdstip gevormd** zijn. Heel ingenieus. Dit is een niet ophoudend repeterend systeem. Die lichtquanten worden als een soort parelsnoer aan elkaar geplakt via noord –zuid aantrekkingskrachten. Dat zou men als tweelingsnoeren kunnen opvatten. Ieder snoer vervoert dezelfde moederinformatie van de oercellen (uit de dodecaeder en icoesaeder) van waar ze uit ontstaan zijn. Echter het rechtsdraaiende snoer bereikt ons oog of de materie net iets eerder als het links draaiende snoer. De waarnemer ziet dan afwisselend een rechts dan weer een linksdraaiend snoer. Ligt hier de verklaring voor de tweelingfotonen, die identiek zijn maar in fase verschillen. Die altijd aan elkaar gekoppeld blijven? Verandert de een dan verandert de ander tegengesteld. Zie tekening 5

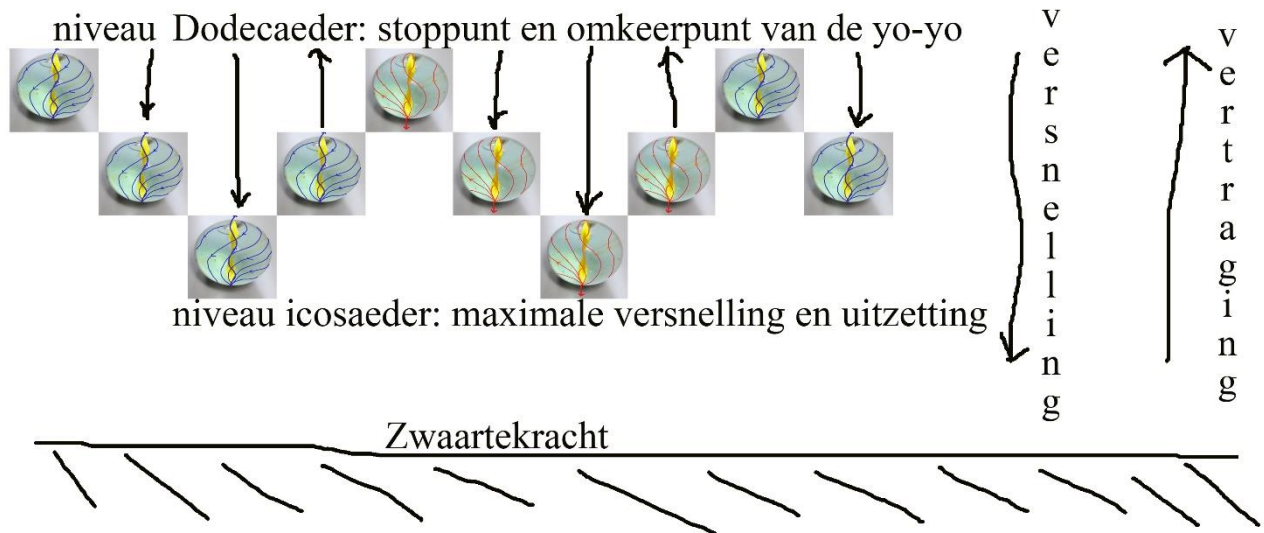
Tekening 5. De ademhaling van het licht met het ontstaan van **tweelingstrengen**. Tweelingstrengen of fotonen ontstaan door het afwisselend uitademen van licht door de icosaeeder, de ene keer aan de Noordpool de andere keer aan de Zuidpool. 1 rood = rechtsdraaiend. 2 blauw, was eerst rood. 3 nieuwe blauwe = linksdraaiend. 4 nieuwe rode erbij. 5 rood, was eerst blauw. 6 blauw was eerst rood. 7 nieuwe blauwe erbij. Zo ontstaan er 2 identieke strengen. Aldus lijkt het licht op wisselstroom. De polariteit keert telkens om. In dit geval ligt het rode snoer in tijd net iets vooruit op het blauwe snoer.

In het parelsnoer vinden we de dualiteit terug: het golf en deeltjes patroon. Het snoer manifesteert zich als een golf. Die golf bestaat uit afzonderlijke pakketjes, deeltjes dus. Hierbij moet opgemerkt worden dat het licht niet echt een golf of een deeltje is, maar het gedraagt zich als een golf of als een deeltje. In de ruimte is het voornamelijk een golf en is aldus onzichtbaar. Maar ook licht wordt aangetrokken in de ruimte door de zwaartekracht van andere sterren, dan is het weer een deeltje. Als we het licht waarnemen met onze ogen dan gedraagt het zich als een deeltje. Alleen een deeltje kunnen we zien. Dus alleen licht dat op materie valt kunnen we zien. Licht dat op een voorwerp valt en weerkaatst maar dat niet in ons oog wordt opgevangen is onzichtbaar en is dus een golfje. Volgens de kwantum fysica kunnen we niet beide vormen tegelijk waarnemen. Het oog kan alleen een deeltje waarnemen. Een deeltje gedraagt zich als materie en creëert dus de tijd en zo ook alleen de informatie van dat tijdstip. Een golfje kent geen tijd en bevat dus alle informatie.

Een gedeelte van de oerstof wordt gebruikt voor de interne stofwisseling om het yo-yo effect in stand te houden en de rest wordt dus omgezet in lichtquanten. Gebeurt er misschien nog meer in het superoog? Zie verderop.

Tot zo ver de samenvatting van het artikel in Raum und Zeit.

Schematische vorm van het yo-yo effect. zie tekening 6

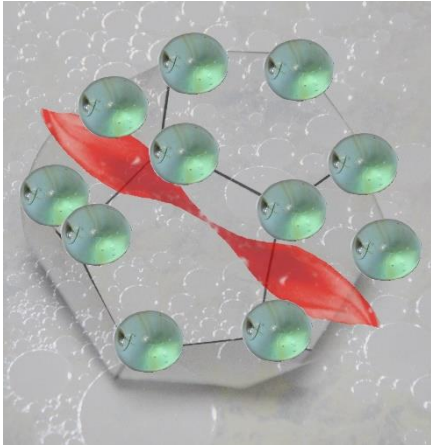

tekening 6: een yo-yo valt door de zwaartekracht langs het touwtje naar beneden met een versnelling. Aan het einde van het touwtje klimt hij weer langs dat touwtje omhoog met een vertraging. Tot hij tot stilstand komt en dan met een omgekeerde draaiing weer naar beneden gaat. De neergaande beweging zou als de uitzetting (inademing) opgevat kunnen worden. De vertragende beweging zou als de inkrimping (uitademing) opgevat kunnen worden. Tijdens de versnelling gaat de dodecaeder over in de icoesaeder. Tijdens de vertraging weer omgekeerd. De omkeer in de draaiing vindt plaats bij het stoppunt van de yo-yo. Het systeem bij yo-yo wordt mede in stand gehouden door de zwaartekracht.

Conclusies die men uit het artikel in Raum und Zeit zou kunnen trekken zijn:

Dit hele systeem lijkt op een soort perpetuum mobile. Echter waar halen de complementaire icoesaeder en dodecaeder hun energie vandaan om constant adem te halen? Wie trekt er aan het touwtje van de yo-yo?

In dit geval moet er toch vanuit gegaan worden dat er weer hogere machten of krachten zijn, die dit systeem op gang houden. Die krachten moeten dan gelegen zijn in de oerstof die aangezogen wordt. Die oerstof zou dan kunnen bestaan uit geïoniseerde geladen deeltjes, die zweven in de ether, maar ook uit informatie afkomstig uit hogere dimensies, die tijdloos zijn. Die informatie bevat alles wat geen materie is: gedachten, karma en bewustzijn. Dit alles tezamen vormt de blauwdruk van onze evolutie en is op te vatten als een alles besturend systeem. In vele religies wordt dat dan God genoemd. Men moet zich echter wel realiseren dat die God door middel van het licht telkens weer in levende wezens door het licht wordt opgezogen en gekopieerd en versterkt en aldus ook in die levende wezens aanwezig is . samengevat zou men kunnen zeggen: **licht is liefde**. Of zoals het oude gezegde uit India: "I am a being of violet fire, I am the being as God desires". Zie tekening 7.

Tekening 7 met op achtergrond symbolische de oerstof. Dit is de bron van de liefde.

Als men er van uit gaat dat elektronen en protonen niets anders zijn als golfpakketjes van licht, dan moeten atomen en moleculen ook ademen en weer licht uitstralen. Dat klopt, dit feit is allang bekend. Want aan de hand van het spectrum dat een stof uitstraalt kan men aflezen om welk element het gaat.

Ook hier moet men er dus van uitgaan dat materie leeft, wie zorgt er immers voor dat elektronen blijven rondcirkelen en dat er licht wordt uitgestraald? Inmiddels weten we dat er dimensies zijn boven de 4^e dimensie van Einstein. Boven die dimensie houdt materie op te bestaan en er is aldus geen tijd. Dus die krachten die de materie doen leven zijn inderdaad tijdloos. Voor mensen die leven in een wereld van materie is het onbegrijpbaar, dat er iets tijdloos zou bestaan dat de materie als een soort perpetuum mobile in stand houdt.

Als materie leeft en lichtquanten uitscheidt, afkomstig dus van de levende elektronen en protonen bestaande uit licht, dan hebben die lichtquanten dezelfde informatie en eigenschappen als de elektronen en protonen waar ze van afkomstig zijn, namelijk van die materie.

Maar wat gebeurt er in het superoog? Zou het kunnen zijn dat er een gedeelte van de oerstof achterblijft in het superoog in de vorm bijvoorbeeld van een tijdloze 5^e dimensie? Zou het superoog zo informatie drager kunnen blijven en zo ook aan de lichtquanten in de kralenketting die informatie kunnen meegeven? Het moet wel haast zo zijn. Zo is het licht dus informatiedrager.

Hier is veel mee te verklaren. De tweeling strengen en tweeling fotonen liggen hier aan ten grondslag:

Deze lichtquanten afkomstig van een materiële stof kunnen een reactie aangaan met het licht dat in het water licht opgeslagen. Het licht in het water kan met zijn membraanpomp functie (eigenschap van het licht) de eigenschappen van de oerstof van deze lichtquanten opnemen. Zo bevat het water dus ook de informatie van de materie waar die lichtquanten van afkomstig zijn. Met name het zuurstof atoom kan dat heel goed. Water is aldus een informatie drager en behoudt die informatie als de oorspronkelijke stof allang uit dat water verdwenen is. Dit is een duidelijke en begrijpbare verklaring voor de werking van de homeopathie. homeopathie is informatie en geen materie.

De informatie overdracht van de Bach bloemen aan het water onder invloed van het zonlicht werkt analoog aan de homeopathie.

Evenzo kan een persoon lichtquanten uitscheiden, die een andere persoon weer kan opvangen. Dit zou het verschijnsel van telepathie kunnen verklaren. Waarschijnlijk nemen we heel veel informatie via die lichtquanten op, maar waarschijnlijk laten we de meeste weer gaan. Alleen die lichtquanten blijven in ons systeem die meeresoneren met de lichtquanten en de moleculen in ons lichaam die dezelfde frequentie hebben. Dat is natuurlijk de informatie van onze ouders en voorouders, waarop we als het ware afgestemd zijn. Dit zou je karma kunnen noemen. Natuurlijk kun je ook met informatie resoneren afkomstig van systemen, die niet direct met je afkomst te maken hebben. Dat is het vermogen van een mens om zijn gedachten af te stemmen als een soort ontvanger op het

Ook beesten communiceren met elkaar via dit fenomeen door gedachten uit te stralen.

Evenzo kan men mensen op afstand testen of via een foto of bijvoorbeeld een haarlok. Als de mens verandert dan zal het licht in de haarlok ook veranderen. Energetisch blijven die met elkaar verbonden. Andersom kan men de haarlok bezenden met informatie en aldus zal ook de eraan gekoppelde mens mee veranderen.

Een leuk voorbeeld is de kleur van de kievitseieren. Een kievitsnest in het weiland bevat knalgroene eieren met zwarte stippen. In een nest op zwarte grond met stro van het maïsveld daar zijn de eieren meer groen geel met zwarte stippen. Hoe doet die kieviet dat? Denkt hij daarover na? Waarschijnlijk zijn er cellen in zijn lijf die de kleur bepalen en die meeresoneren met de informatie (kleur) van de omgeving. Wat te denken van de kameleon?

Skalaargolven, ontdekt door Tesla (2), creëren via de nulpuntenergie (energie uit de ether) met behulp van het licht energie en materie. Licht is aldus het medium wat dat kan creëren. Dit was zijn beroemde proef met de bollen op Long Eiland. Een proef die jammerlijk genoeg nooit van de grond is gekomen.

Hoe zit dat nu met de formule van Einstein?

Als men materie verhit, gaat dat licht uitstralen (de elektronen gaan iets sneller bewegen). Dan moet de materie afnemen volgens de formule van Einstein $E=mc^2$. Hetzelfde gebeurt er met de massa van een groot schip dat gaat varen. Die massa zal dan een klein beetje afnemen. Bij het afmeren krijgt het schip dan weer zijn oorspronkelijke massa. Het omgekeerde moet dan ook waar zijn: als men licht toevoegt aan materie dan zal door een afname van c^2 juist de materie toenemen. Zo is misschien het heelal ontstaan: een superbundeling van licht in een soort zwart gat (zonder materie). Dat barst dan uit elkaar en materie wordt er gevormd. Er ontstaat door het vele licht een stuwing waardoor de snelheid afneemt? in ons lichaam: materie zuigt als het ware het licht op dat daardoor zijn snelheid verliest. De lichtstreng valt uiteen in fotonen en wordt omgezet in materie. Het wordt een onderdeel van de nieuwe te vormen stof? De meegevoerde oerstof bevat de informatie wat er gemaakt moet worden. Kan het lichaam zo materie maken? Kunnen planten in een donkere ruimte groeien en andere elementen (zoals het magnesium) aanmaken als ze bestraald worden met skalaargolven? zie mijn vorige artikelen. Zou hier de oplossing liggen voor "de hertjes in de Kalahari woestijn" die kunnen leven met een paar bloemblaadjes en ook heel gezonde jongen op de wereld zetten, zouden die dat kunnen omdat ze juist heel veel schoon licht hebben? Planten creëren ook met het licht materie. Ligt hier de verklaring voor het steeds dikker worden van de humus laag? Die moet toch ergens vandaan komen. De aarde zou dus steeds zwaarder moeten worden door de opname van het licht. Natuurlijk minuscuul, maar toch. In 1 miljard jaar moet dat

toch aanzienlijk geweest zijn. Te meten met de toename van de zwaartekracht? Er zou een verschil moeten ontstaan tussen de verhouding in aantrekkingskracht tussen de maan en de aarde. Een uitdaging voor de wetenschap nu men de zwaartekracht golven heeft kunnen meten? Niets is onmogelijk. Indertijd heeft men met atoomklokken het minuscule tijdsverschil kunnen meten tussen een klok op aarde en een klok gedurende 24 uur in een vliegtuig. De laatste klok bleek bij terugkomst op aarde iets achter te lopen. Wie hield dat 100 jaar geleden voor mogelijk? Ook stenen leven: hun energie wordt opgeladen door het zonlicht. Maar ze hebben geen stofwisseling, zodat ze niet beschikken over biofotonen. Maar misschien is het toch mogelijk dat ook een steen materie kan creëren door het zonlicht. Wie weet.

Als elektronen niets anders zijn als golfpakketjes van licht, dan creëert men door het toevoegen van licht elektronen die iets meer golfjes bevatten. Totdat door het toevoegen van meer fotonen een nieuw golfpakketje gaat ontstaan. Een nieuw elektron is geboren. Het atoom is nu meer negatief geladen. Komen er meer elektronen dan neemt de snelheid van die elektronen af. Ze zitten elkaar haast in de weg. Als de snelheid afneemt dan moet de materie toenemen. Eigenlijk is dat heel logisch. Materie is niets anders als in elkaar gedrukt licht. Voegt men extra licht toe, dan is het logisch dat men dan nieuwe materie creëert.

Licht reist door de ruimte via de lichtstrengen. Misschien dat zich weer af en toe een icoesaeder en een dodecaeder vormen om het licht weer van energie te voorzien. Hoe moet het licht zich anders miljoenen jaren kunnen voortplanten? Als licht in de vorm van lichtstrengen op de huid valt wordt het via interferentie met het licht van de materie waar het opvalt gedeeltelijk geabsorbeerd. Er kan zich weer een nieuw rooster vormen in de vorm van een icoesaeder en een dodecaeder. Het spel begint opnieuw. Afgifte van nieuwe lichtsnoeren met informatie die door het collageen worden opgenomen en vervoerd. De biofotonen. De meegevoerde informatie blijft.

De formule van Einstein $E=mc^2$ gaat alleen op voor de 3^e en 4^e dimensie. Dat is heel logisch want als de "m" in de formule niet meer aanwezig is, dan houdt materie op te bestaan. Een feit is dat in **licht de oerstof nooit verloren gaat, of afhankelijk wordt van c^2 of over gaat in iets anders. Immers oerstof bevat geen materie en dus ook geen tijd.**

Het dualistische karakter van het licht speelt zich af op vele fronten:

Het licht manifesteert zich als een golf of als een deeltje. Het parelsnoer is de golf, de parels zijn de deeltjes. De lichtquant heeft een rechts en een linksdraaiend veld. Er is een evenaar met een grootste versnelling. Die evenaar creëert het coriolus effect, de werveling. Precies in het midden bestaat er het oog. Een oneindig kleine plek met de grootste rust. De evenaar is de golf, het oog is het deeltje. Er bestaat een icoesaeder en een dodecaeder. Afwisselend ontstaat er aan het uiteinde van een lemniskaat een ingang dan weer een uitgang. Er bestaat een inademing en een uitademing. Er bestaat een superwerveling en een superoog. Er bestaat een rechtsdraaiende en een linksdraaiende parelsnoerketting, die gekoppeld en gelijk aan elkaar zijn. De tweelingstrengen en de tweelingfotonen. Het licht creëert energie en materie door de ademhaling waarbij de oerstof omgezet wordt in nieuw licht en waarbij een stukje wordt omgezet in materie in het superoog.

Indien men nu spreekt over het dualistische karakter, wat bedoelt men dan nu eigenlijk? De Chinezen waren nog niet zo gek met hun yin en yang.

Alles is in de 3^e en 4^e dimensie een op en neer gaande reactie. Denk aan de economie. Dag en nacht. De zon en de maan. Het een gaat over in het ander. Een voorbeeld is het dictatorschap. Een dictator begint altijd met de beste bedoelingen. Dan ondervindt hij tegenstand van mensen die een andere kijk hebben als hijzelf hoe het doel bereikt moet worden. Die laat hij elimineren met de beste bedoelingen. Immers het doel staat voorop. Het worden er steeds meer. Op het laatst eindigt hij juist daar waar hij ooit tegen begonnen is: onderdrukking en een absolute meedogenloze overheersing. Het is het principe van de wet: the law of seven. Een stelling afkomstig van Pythagoras en Plato en opnieuw geïntroduceerd door Gurdjieff (gogelen): stapje voor stapje (7 stuks met cruciale momenten) komt men op een keerpunt terecht en gaat men voor men het weet 180 graden de andere (verkeerde) kant op. Elke revolutie lokt een nieuwe revolutie uit, die weer eindigt waar de eerste gebleven was. Liberalen en socialisten. Alles is een op en neer gaande repeterende beweging. Het licht is de bron hiervan.

Zo gaat goed in kwaad over en kwaad weer in goed. Gezond zijn kan niet zonder ziek zijn. Materie (bijvoorbeeld geld) heeft in zich het goede en het kwade. Inderdaad het principe achter het yin en het yang. De westerse wereld leeft in de 3^e dimensie, de chinezen met hun acupunctuur en de Qi in de 4^e van het licht. Maar hoe zit het dan met ons bewustzijn? Waar hoort dat thuis? Natuurlijk in de vijfde en hogere dimensies. De dimensies waar de oerstof van afkomstig is. De dimensies van de universele liefde. De dimensies van de chakra's, zoals dat in India leeft. **Daar is geen dualiteit meer.** Licht creëert met behulp van die liefde nieuw licht. Wij zijn lichtwezens met in ons de oerstof: de universele liefde. Elk lichaam neemt licht op en straalt licht uit. De aura. Sommigen kunnen het licht in die aura zien. De kleur van dat licht zegt misschien iets over die oerstof. Hoe die 5^e en hogere dimensies er uit zien is een groot raadsel. Er is geen goed en kwaad meer. Mensen die een bijna dood ervaring hebben beleefd beschrijven het als een opperste staat van geluk. Zo gauw ze echter weer terug zijn op aarde kunnen ze het niet meer onder woorden brengen. Daar is weer het dualisme. Dus wat is liefde?

In ieder geval is het nu duidelijk hoe het licht informatie kan vervoeren en kan overdragen. Die informatie is afkomstig uit de hogere dimensies en komt via de oerstof in het centrum van het licht terecht en wordt daar vermenigvuldigd en weer uitgescheiden en bestuurt aldus de materie. Einstein en Niels Bohr hebben 100 jaar geleden een eerste aanzet gegeven om de betrekkelijkheid van de materie aan te tonen. Hopelijk dringt dit ook langzamerhand door in de materialistische geneeskunde met zijn evidenced based medicine. Natuurlijk ook in de klassieke reguliere tandheelkunde. Het verklaart waarom een patiënt een parapatiënt wordt. Waarom bij die ene patiënt alle pijnklachten in de mond resulteren in een endo, die later dan weer een focus of een NICO (3) wordt. Dit heeft natuurlijk enorme consequenties voor de behandeling van het paroprobleem en het focus. Altijd zal men het achterliggende probleem eerst moeten behandelen. Heel dikwijls is daarna het focus geen focus meer. Is het negatieve karma goed opgeruimd, dan zal dat element een goede kans maken om ook in de toekomst behouden te blijven. Dat het licht negatief karma kan vervoeren in het lichaam via de biofotonen is een aspect dat in de alternatieve geneeskunde jarenlang ver onder belicht is geweest. Het opruimen van dit negatieve karma gebeurt door de behandeling van het zwakke chakra en het opruimen van de blokkades, het "hek".

De behandeling met nosoden is in feite een symptomatische behandeling. Dat geldt eveneens voor het kwik probleem. Waarom heeft iemand last van 1 amalgaam vulling en de ander kan zijn mond vol hebben zitten en die heeft nergens last van? Eerst de achterliggende oorzaak behandelen en dan

verder kijken. In de VEGA test wordt dit probleem van prioriteiten stellen opgelost door te filteren over ferrum met. D12. Het effectiviteits filter. Dit voorkomt dat bijvoorbeeld avitale elementen (die reeds een focale werking hebben) te vroeg verwijderd worden. Als dit namelijk gebeurt dan kan het effect averechts uitpakken. Het lichaam wordt gedwongen actie te ondernemen waar het op dat moment nog geen energie voor heeft. Het gebied zal ook niet genezen.

Samenvatting met behulp van een ander artikel in Raum und Zeit nr.199: Tanken wie bei der Sonne. "Auch der menschlichen Körper ist genau genommen nichts weiter als eine Masse aus verdichteter bioelektromagnetischer energie.

Elektronen zijn niets anders als golfpakketjes bestaande uit fotonen. Neemt een atoom veel licht op dan kunnen zich extra elektronen gaan vormen. Het atoom wordt negatief geladen en kan zo schadelijke stoffen, die meestal positief geladen zijn, opnemen en onschadelijk maken. De zon speelt hierin een cruciale rol. Denk aan het zonlicht opgeslagen in onze voeding en aan het zonlicht direct opgenomen via de huid. Vandaar dat de lucht in de bergen 3000 negatief geladen ionen per kubieke centimeter bevat, de lucht aan het strand 30.000 en de lucht in de buurt van watervallen 50.000 negatief geladen ionen per kubieke centimeter bevat. Daarentegen bevatten onze binnenruimten in onze huizen nauwelijks negatief geladen ionen. Dit wordt veroorzaakt door lucht verontreiniging , door ons milieu, kunstlicht, electrosmog en afscherming door beton. Energie verslinders in ons lichaam zijn: milieu factoren, kunstlicht, computers, electrosmog , kwik, **stress, karma** etc. Het lichaam heeft zijn maximale regeneratie bij 6000 negatief geladen ionen per kubieke centimeter. Licht is dus onontbeerlijk om te genezen en gezond te blijven. Vandaar dat mensen die hier niet aan voldoen gewoon niet kunnen genezen. Tumorcellen hebben een groot gebrek aan licht, vandaar dat ze extreem positief geladen zijn en er geen regeneratie kan plaats vinden. Voeding waarin veel licht in ligt opgeslagen zoals in fruit is onontbeerlijk evenzo plekken met veel negatieve geladen ionen.

Mits natuurlijk het "hek" wordt opgeheven.

Uit alle artikelen die men tegenwoordig kan lezen is een ding heel duidelijk geworden: materie bestaat uit licht. Licht creëert materie en is dualistisch. Licht vervoert informatie via de oerstof. Zonder licht is er geen leven (gezondheid) en ook geen genezing.

Bert Heintzberger

- (1) Oerstof is volgens Halewein een geïoniseerde vorm van losse protonen en elektronen in de zogenaamde lege ether. Het plasma.
- (2) Tesla zag in de ether longitudinale golven, die dwars door elke materie heen kunnen. De zogenaamde skalaargolven.
- (3) Neuralgia inducing cavitational osteonecrosis

NB: de tekeningen zijn nagemaakt en sommigen zijn opnieuw bewerkt en samengesteld naar het voorbeeld van de tekeningen in het blad Raum und Zeit.

CETERUM CENSEO, DAT EEN OBJECTIEVE WAARHEID NIET BESTAAT. EN DAT DE AEROSOL ZELF AFDOENDE BESTREDEN DIENST TE WORDEN, WIL DE NIEUWE WET OP INFECTIE PREVENTIE GELOOFWAARDIG OVERKOMEN.

